

EIGANDASTEFNA RÍKISINS VEGNA JARÐA, LANDA, LÓÐA OG AUÐLINDA

Drög að meginþáttum

5. október 17

Efnisyfirlit

Inngangur	3
Eigandastefna vegna jarða, landa, lóða og auðlinda.....	4
1. Markmið	4
2. Jarðir	5
3. Lönd og lóðir.....	5
4. Þjóðlendur og friðlýst svæði.....	6
5. Auðlindir	6
6. Samningar og endurgjald vegna sölu eða leigu lands og leigu auðlinda.....	6
7. Afnot ríkisaðila af jörðum, landi, lóðum og auðlindum.....	7
8. Ábúðarkerfið.....	7
9. Hlutverk fjármála og efnahagsráðuneytis	8
10. Viðfangsefni, hlutverk og áherslumál Ríkiseigna.....	8
11. Samstarf fjármála- og efnahagsráðuneytisins og Ríkiseigna	9

Inngangur

Í samræmi við skiptingu stjórnarmálefna milli ráðuneyta og samkvæmt lögum um opinber fjármál fer fjármála- og efnahagsráðuneytið með fyrirvar flestra eigna í eigu ríkissjóðs, þ.m.t. eignarhlut ríkisins í fasteignum, jörðum, auðlindum og öðrum fasteignatengdum réttindum.

Samhliða því að atvinnuvega- og nýsköpunarráðuneytis var komið á fót árið 2012 voru eignaumsýsluverkefni þáverandi sjávarútvegs- og landbúnaðarráðuneytis færð til fjármála- og efnahagsráðuneytisins. Almennur lagarammi jarðamála er hins vegar á forræði atvinnuvega- og nýsköpunarráðuneytis.

Fyrir þessar breytingar fór fjármálaráðuneytið með flest eignamál ríkisins fyrir utan ríkisjarðir og auðlindir þeim tengdum. Var þessi tilfærsla á verkefnum innan stjórnarráðsins í samræmi við almenna stefnumörkun ríkisins um að byggja upp miðlæga eignaumsýslu ríkiseigna með það grunnmarkmið að tryggja samræmda meðferð og umsýslu eigna ríkisins.

Í kjölfar stefnumótunarvinnu ráðuneytisins var í mars 2015 ákveðið að sameina jarðaumsýslu ráðuneytisins og Fasteignir ríkissjóðs undir nafni Ríkiseigna. Með þessu skrefi var stigið veigamikilt skref í þá átt að koma daglegri og venjubundinni umsýslu á fasteignum, jörðum og öðru landi ásamt auðlindum fyrir á einum stað. Frá þeim tíma hefur verið unnið að því að útfæra nánar heildstæða og samræmda stefnu um eignaumsýslu ríkisins hvort sem um er að ræða fasteignir, land eða auðlindir.

Meginmarkmið eignaumsýslu ríkisins hefur verið að stuðla að skýrri, skilvirkri og hagkvæmri meðferð á ríkiseignum hvort sem um er að ræða fasteignir, jarðir eða auðlindir í eigu ríkisins, ásamt því að bæta yfirsýn og fjárhagslegt gagnsæi við meðferð allra eigna.

Eins og fram kemur í fjármálaáætlun 2018-2022 ár hefur markvisst verið unnið að því að meðferð eignarhalds verði samræmd, fagleg og hagkvæm, m.a. með stofnun Ríkiseigna sem meginábyrgðaraðila eigna sem eru á forræði ráðuneytisins. Eitt áhersliverkefni Ríkiseigna sl. ár hefur verið að vinna að skráningu allra eigna, réttinda og auðlinda í miðlægt korta- og landgrunnupplýsingakerfi sem er grundvöllur markvissrar stefnu á þessu sviði. Sú vinna er komin vel á veg m.a. með nýlegum korta- og landupplýsingagrunni þar sem búið er að afmarka staðsetningu ríkisjarða með landamerkjum. Kortagrunnurinn sýnir jafnframt friðlýst svæði og ytri mörk þjóðlendna á landinu öllu.

Ríkissjóður á samtals um 450 jarðir og jafnframt umtalsverðan fjölda landspilda og lóða um land allt. Ríkiseignir sjá um beina umsýslu stærsta hluta jarðeigna ríkisins, eða um 315 jarða. Jarðir í umsjón Ríkiseigna skiptast með eftirfarandi hætti:

1. 120 jarðir í ábúð með útgefið byggingarbréf.
2. 107 eyðijarðir í notkun.
3. 82 eyðijarðir án beinnar nýtingar (að hluta til á friðlýstu landi og í óbyggðum).
4. 5 jarðir sem nýlega hafa losnað úr ábúð.

Jarðir í umsjón Landgræðslu ríkisins, Skógræktar ríkisins, Landbúnaðarháskólans á Hvanneyri og Háskólans á Hólum eru alls 96. Þá eru 39 jarðir í umsjón og rekstri annarra aðila á vegum ríkisins.

Eigandastefna vegna jarða, landa, lóða og auðlinda

Til að markmiðum um faglega umsýslu jarða, lands og auðlinda í eigu ríkisins verði náð er mikilvægt að ráðuneytið móti eigandastefnu þar sem meginmarkmið ríkisins með eignarhaldinu eru útfærð nánar.

Samkvæmt forsetaúrskurði um skiptingu stjórnarmálefna fer fjármála- og efnahagsráðuneyti með eignamál ríkisins, sbr. 3. tl. 2. gr. Þá er jafnframt mælt fyrir um meðferð og fyrirsvar eigna og réttinda í eigu ríkisins í 43. gr. laga nr. 123/2015 um opinber fjármál:

„Ráðherra fer með eignarhlut ríkisins í félögum, fasteignum, jörðum, fasteignatengdum réttindum, auðlindum og öðrum réttindum ríkisaðila í A-hluta og sér um fyrirsvar þeirra, öflun og ráðstöfun, nema lög eða stjórnvaldsfyrirmæli kveði á um annað.

Ráðherra mótar almenna stefnu um eignir og réttindi í eigu ríkisins. Slík stefna skal fjalla um markmið og áherslur ríkisins um meðferð og nýtingu eigna og réttinda, eftir eignaflokkum skv. 1. mgr.

Ráðherra er heimilt að færa daglega umsýslu eigna skv. 1. mgr. til sérstakrar starfseiningar eða ríkisaðila sem starfar á hans ábyrgð. Þeirri starfseiningu eða ríkisaðila er heimilt, að höfðu samráði við ráðherra, að færa afnot, umsjón og rekstur eigna til annars ríkisaðila með sérstöku samkomulagi.“

Í 45. gr. sömu laga er að finna meginreglur við kaup, sölu og leigu eigna:

„Við sölu, leigu og aðra ráðstöfun ríkiseigna, og eigna sem þarf að kaupa eða leigja vegna þarfa ríkisins, skal leggja áherslu á gagnsæi, hlutlægni, jafnræði og hagkvæmni. Jafnframt skal gætt að samkeppnissjónarmiðum við slíka ráðstöfun eftir því sem við getur átt.“

Sett hefur verið sérstök eigandastefna um félög í eigu ríkisins, auk eigandastefnu fjármálafyrirtækja. Að öðru leyti eiga ofangreind lagaákvæði við um fasteignir, jarðir, lönd, lóðir og auðlindir í eigu ríkisins, auk tengdra réttinda. Á þessum grunni eru settir fram meginþættir eigandastefnu ríkisins vegna jarða, landa, lóða og auðlinda. Í framhaldinu verða settir fram sambærilegir meginþættir fyrir fasteignir og réttindi tengd fasteignum.

Í framhaldi af formlegri samþykkt eigandastefnu verða lög, reglugerðir, reglur og leiðbeiningar sem varða jarðir, lönd, lóðir og auðlindir ríkisins endurskoðuð til samræmis við stefnuna.

1. Markmið

- 1.1. Tilgangur eignarhalds ríkisins á jörðum, löndum, lóðum og auðlindum er að tryggja margháttaða almannahagsmuni, hvort sem er vegna beinnar hagnýtingar, verndunar eða aðgengis.
- 1.2. Við meðferð eignarhalds ríkisins skal lögð áhersla á skýra, skilvirka og hagkvæma umsýslu sem og gagnsæi, hlutlægni og jafnræði við ákvarðanatöku.

2. Jarðir

- 2.1. Markmið með eignarhaldi jarða er að tryggja yfirráð yfir landi sem þjónar almannahagsmunum vegna:
 - 2.1.1. Núverandi nota eða mögulegra framtíðarhagsmuna opinberra aðila, s.s. vegna íbúðabygginga, atvinnuuppbygginga, vegagerða, skipulags og annarra nota.
 - 2.1.2. Hagnýtingar auðlinda sem ekki er vilji til að selja en væri hægt að nýta á grundvelli leigusamninga.
 - 2.1.3. Náttúru, víðerna og beinnar tengingar við óbyggðir, friðlýst svæði og þjóðlendur.
 - 2.1.4. Útivistar og ferðamennsku, sérstaklega ef tryggja þarf aðgengi og stýra ágangi.
 - 2.1.5. Þarfar á sérstakri vernd, t.d. vegna landgræðslu.
 - 2.1.6. Sögulegs gildis, verðmætra bygginga og fornleifa.
- 2.2. Horfa þarf til þess að viðmið um almannahagsmuni geta breyst, t.d. eru dæmi um fjölsóttar ferðamannastaði sem mjög fáir heimsóttu fyrir örfáum árum síðan.
- 2.3. Jarðir í eigu ríkisins skulu greindar í þrjá flokka:
 - 2.3.1. Jarðir sem ríkið vill eiga varanlega vegna almannahagsmuna.
 - 2.3.2. Jarðir sem ríkið er tilbúið að selja ef markaðsaðstæður eru réttar eða sem sveitarfélög, bændur eða aðrir einkaaðilar hafa skilgreinda hagsmuni af að nýta.
 - 2.3.3. Jarðir sem ríkið hefur hag af að selja sem fyrst, t.d. vegna kostnaðar við eignarhald. Í slíkum tilfellum kemur sala til greina þó að verði sé lægra en almennt markaðsverð.
- 2.4. Við mat á markaðsaðstæðum skal horft til almenns framboðs, eftirspurnar og verðs. Markaðsaðstæður þurfa að vera hagstæðar til að ríkið hafi frumkvæði að sölu jarða.
- 2.5. Eins og verið hefur verði auðlindir sem ekki tengjast hefðbundum landbúnaði (t.d. vatnsréttindi, jarðhitaréttindi og malarnám) undanskildar við sölu.
- 2.6. Mögulegt er að ríkið selji aðeins hluta jarða en haldi eignarhaldi á landi sem býr yfir eiginleikum sem varða almannahagsmuni.
- 2.7. Gerð verði sérstök úttekt á eyðibýlum með tilliti til þess hvort nýting bygginga sé möguleg og æskileg:
 - 2.7.1. Kannaðir verði kostir þess að selja eða leigja nýtanleg eyðibýli á afmörkuðum lóðum með kvöðum um endurbyggingu í upphaflegri mynd (t.d. undir eftirliti Minjastofnunar).
 - 2.7.2. Lögð verði áhersla á samstarf við aðila sem tryggja aðgengi almennings að viðkomandi svæði.
 - 2.7.3. Skoðaðir verði möguleikar á samstarfi við Minjavernd ehf. um verkefnið.

3. Lönd og lóðir

- 3.1. Flest ónýtt lönd og lóðir eru þess eðlis að ekki er ástæða til að hafa frumkvæði að sölu og oft eru almannahagsmunir tengdir eignarhaldi.
- 3.2. Eins og verið hefur mun ríkið vera tilbúið til viðræðna við sveitarfélög um sölu á ónýttum löndum og lóðum. Hagnýting einkaaðila á sér yfirleitt stað eftir að sveitafélag hefur keypt landið eða lóðirnar, enda er nýting háð skipulagi viðkomandi sveitarfélags.
- 3.3. Dæmi eru um nýttar lóðir sem ríkið vill ekki selja vegna almannahagsmuna og þar sem jafnvel er stefnt að því að byggingar og önnur mannvirki víki. Dæmi um þetta eru sumarbústaðarlóðir í Þingvallabjórðgarði.
- 3.4. Í öðrum tilfellum hefur ríkið takmarkaða hagsmuni af eignarhaldi nýttara lóða. Þetta getur t.d. gilt um lóðir í skipulögðum sumarhúsbyggðum og þéttbýliskjörnum. Í slíkum tilfellum er

eðlilegt að lóðirnar verði seldar annað hvort til eiganda mannvirkis eða viðkomandi sveitarfélags.

4. Þjóðlendur og friðlýst svæði

- 4.1. Þjóðlendur eru undir yfirráðum ríkisins en ekki eign þess í einkaréttalegum skilningi. Það er því ekki hægt að selja land í þjóðlendum.
- 4.2. Fjármála- og efnahagsráðuneytið hefur borið ábyrgð á gerð kröfulýsinga fyrir óbyggðanefnd en kemur ekki að umsjón þjóðlendna sem er í höndum forsætisráðuneytisins og er því stefna um þær ekki á forræði fjármála- og efnahagsráðuneytisins.
- 4.3. Um hagnýtingu lands og auðlinda í þjóðlendum gilda sérstök lagaákvæði sem m.a. gera ráð fyrir verulegu hlutverki sveitarfélaga vegna hagnýtingar.
- 4.4. Æskilegt er að endurskoða lagaramma vegna þjóðlenda og kveða skýrar á um það með hvaða hætti hagnýting á sér stað, t.d. með tilliti til þess hvernig staðið er á vali á þeim aðila sem veitt er heimild til hagnýtingar og þess hvernig endurgjald er ákveðið. Stefna, reglur og aðferðir verði samræmdar því sem almennt gildir um land og auðlindir.
- 4.5. Friðlýst svæði verða ekki seld og öll hagnýting verður að samræmast skilyrðum friðlýsingar. Allar ákvarðanir um hagnýtingu lúti almennri stefnu og lagaramma vegna jarða, landa, lóða og auðlinda, nema að augljóst sé að því verði ekki við komið.

5. Auðlindir

- 5.1. Auðlindir sem verulegt gildi hafa skulu áfram vera eign ríkisins og ekki seldar.
- 5.2. Mögulegt er að leigja afnot af auðlindum á grundvelli markaðsverðs, með fyrirvara um heimildir þar til bærra stjórnvalda um nýtingu.
- 5.3. Greina þarf hvað teljist auðlindir og hverjar þeirra eru háðar einkaeignarrétti. Í þessu samhengi getur ný hagnýting leitt til skilgreiningar á „nýjum“ tegundum auðlinda.
- 5.4. Ákvarðanir um hagnýtingu auðlinda byggja á almennum lagaramma mats á umhverfisáhrifum og því leggur fjármála- og efnahagsráðuneytið ekki sjálfstætt mat á það hvort hagnýting sé réttlæt看leg með tilliti til umhverfisáhrifa.
- 5.5. Greina og endurmeta þarf samhengi þeirra stjórnsýsluferla sem veita heimild til hagnýtingar auðlinda og samninga ríkisins um leigu auðlinda.

6. Samningar og endurgjald vegna sölu eða leigu lands og leigu auðlinda

- 6.1. Mögulegt er að selja eða leigja jarðir, land og lóðir og leigja afnot af auðlindum að tilteknum skilyrðum uppfylltum.
- 6.2. Mögulegt er að hagnýting lands og náttúruyfyrirbæra byggi á sérleyfasamningum og er stefnt að mótun sérstaks ramma um slíka samninga.
- 6.3. Um sölu og samninga gilda ákvæði 45. gr. laga nr. 123/2015 um opinber fjármál. Við sölu, leigu og aðra ráðstöfun jarða, lands, lóða og auðlinda, skal leggja áherslu á gagnsæi, hlutlægni, jafnræði og hagkvæmni. Slíkar ráðstafanir skulu byggja á heimildum í sérlögum eða fjárlögum.

- 6.4. Endurgjald skal endurspeglar raunverulegt eða metið markaðsverð. Einu undantekningarnar frá þessu eru vegna eigna sem valda ríkinu tilkostnaði verði þær ekki seldar eða láttnar af hendi.
- 6.5. Endurgjald getur verið fast, hlutfall af tekjum, t.d. vegna sérleyfa og afnota af auðlindum eða ákveðið á grundvelli ábataskipta.
- 6.6. Gæta þarf sérstaklega að samkeppnissjónarmiðum og ríkisstyrkjareglum við samningsgerð.
- 6.7. Við samningsgerð skal ávallt hugað að því hvort þörf sé á endurkauparétti, forkaupsrétti eða sérstökum kvöðum sem takmarka nýtingu eða tryggja almannahagsmuni.

7. Afnot ríkisaðila af jörðum, landi, lóðum og auðlindum

- 7.1. Að frátöldum þjóðlendum og friðlýstum svæðum skal öll umsýsla jarða, lands, lóða og auðlinda vera í höndum fjármála- og efnahagsráðuneytis og Ríkiseigna. Heimilt er að fela öðrum ríkisaðilum hagnýtingu eða umsjón, enda sé slíkt nauðsynlegt vegna lögbundinna verkefna viðkomandi aðila.
- 7.2. Fyrirtæki í eigu ríkisins njóta almennt ekki sérstöðu eða sérréttinda vegna hagnýtingar lands og auðlinda, hvorki forgangs né sérkjara.
- 7.3. Þó njóta opinber félög forgangs ef slíkt er óhjákvæmilegt vegna starfsemi þeirra, sbr. afnot ISAVIA af landi Keflavíkurflugvallar. Þrátt fyrir slíkan forgang skulu afnot byggja á eðlilegu endurgjaldi.
- 7.4. Um afnot og umsjón stofnana, annarra en Ríkiseigna, á jörðum, landi og lóðum gilda eftirfarandi meginreglur:
 - 7.4.1. Þar sem meginþilgangur er hagnýting í þágu starfsemi skal stofnun greiða endurgjald.
 - 7.4.2. Þar sem meginþilgangur er umsjón og vernd greiðir stofnun ekki endurgjald. Þetta gildir t.d. um þjóðgarða og friðlýst svæði.
 - 7.4.3. Tekjur af lóðaleigu og leigu jarða og auðlinda undir yfirráðum stofnana skulu almennt renna í ríkissjóð.
- 7.5. Hagnýting lands og auðlinda til opinberra þarfa, s.s. vegagerðar, skal byggja á eðlilegu endurgjaldi, þar sem ávallt skal velja hagkvæmustu lausnina án tillit til eignarhalds.
- 7.6. Við ráðstöfun tekna eða söluandvirðis gjafajarða skal leitast við að virða upphaflegan vilja gefanda, þannig að tekjur eða söluandvirði renni til skilgreindra verkefna í samræmi við markmið gefanda. Það þýðir þó ekki að tiltektnar stofnanir eigi einar tilkall til þessara fjármuna.
- 7.7. Kannaðir verði kostir þess að færa eignarhald allra auðlinda opinberra aðila (ríkissjóðs og félaga) á eina hendi.

8. Ábúðarkerfið

- 8.1. Í ljósi mats á ábúðarkerfinu hætti ríkið að setja jarðir í ábúð í núverandi mynd:
 - 8.1.1. Tekjur af ábúðarkerfinu standa ekki undir daglegum rekstri þess.
 - 8.1.2. Ábúð felur í sér mikla áhættu fyrir ríkissjóð vegna endurkaupa bygginga og hættu á því að jarðir fari á uppboð vegna vanskila ábúanda.
 - 8.1.3. Fjárfestingaþörf í nútímalandbúnaði er mikil en veiting veðleyfa til umfangsmikilla fjárfestinga myndi enn auka áhættu ríkissjóðs.

- 8.1.4. Ekki verður séð að ábúðarkerfið hafi mikið gildi fyrir landbúnaðinn og það getur alls ekki talist skilvirk leið til stuðnings við landbúnað. Ábúendur hafa aðeins um þriðjung tekna sinna af landbúnaði.
- 8.1.5. Þó að ábúð geti verið mikilvæg í brothættum byggðum (jaðarsvæðum) er vænlegra að nýta aðrar leiðir til að koma til móts við þarfar þeirra.
- 8.2. Stefnt verði að því að selja sem flestar jarðir, þar sem eignarhald ríkisins þjónar ekki almannahagsmunum, til þeirra ábúenda sem stunda virkan landbúnað á ábúðarjörð. Í því sambandi verði skoðað að veita ábúendum aukinn hvata til kaupa.
- 8.3. Hætt verði að veita veðleyfi ef unnt er að afmarka byggingar á sérstakri lóð.
- 8.4. Um meðferð jarða sem losna úr ábúð fer skv. almennri stefnu um eignarhald jarða. Þó verði eftir því sem unnt er stuðlað af áframhaldandi landbúnaði í brothættum byggðum með sölu eða leigu til ungra bænda. Sala til viðkomandi sveitarfélaga kemur einnig til álita til að uppfylla slík markmið.
- 8.5. Jarðir sem ríkið vill eiga áfram vegna almannahagsmuna, henta til landbúnaðar og búa yfir nýtanlegum húsakosti verði almennt leigðar út með eftirfarandi hætti:
 - 8.5.1. Afmörkuð verði hæfileg lóð vegna bygginga á jörð og byggingar síðan seldar með lóðaleigusamningi.
 - 8.5.2. Eigandi bygginga hafi forleigurétt af jörð, enda stundi hann landbúnað á henni. Einnig er mögulegt að veita forleigurétt að aðliggjandi jörð enda sé hún án nýtanlegs húsakosts.
 - 8.5.3. Mögulegt er að sama fyrirkomulag geti gilt um jarðir í brothættum byggðum sem myndu hverfa úr landbúnaðarnotum yrðu þær seldar á almennum markaði.
- 8.6. Jarðir sem henta til landbúnaðar en búa ekki yfir nýtanlegum húsakosti verði almennt leigðar út til beitar og afnota af túnum, nema að önnur nýting sé talin mikilvægari. Bændur á aðliggjandi jörðum njóti forgangs við slíka leigu.
- 8.7. Ef óæskilegt er vegna sögulegs gildis eða annarra almannahagsmuna að skilja byggingar frá jörð verði jarðir með byggingum leigðar. Landbúnaðar skal heimilaður en ekki eru settar kvaðir um að hann sé stundaður. Í leigusamningum skulu sett sérstök ákvæði um viðhald bygginga, girðinga og annarra mannvirkja. Ekki skal veitt heimild til nýframkvæmda nema að þær þjóni hagsmunum ríkisins og skulu þær þá kostaðar af ríkissjóði.

9. Hlutverk fjármála og efnahagsráðuneytis

- 9.1. Fjármála- og efnahagsráðuneytið annast almenna yfirstjórn málaflokksins:
 - 9.1.1. Stefnumótun um málefna jarða, landa, lóða og auðlinda.
 - 9.1.2. Gerð almennra leiðbeininga og verklagsreglna.
 - 9.1.3. Ákvarðanir um kaup og sölu og leigu eigna.
 - 9.1.4. Yfirumsjón með jarðasjóði.

10. Viðfangsefni, hlutverk og áherslumál Ríkiseigna

- 10.1. Ríkiseignir annast umsýslu jarða, landa, lóða og auðlinda í umboði fjármála- og efnahagsráðherra:
 - 10.1.1. Umsýslu með jarðeignum í eigu ríkissjóðs, ábúðarmál, umsjón með leigusamningum, innheimtu jarðarafgjalda og leigu og margvísleg tengd verkefni.

- 10.1.2. Umsýslu og skráningu lands og auðlinda í eigu ríkisins.
- 10.1.3. Ráðgjöf til fjármála- og efnahagsráðuneytisins um viðfangsefni sem falla undir verksvið stofnunarinnar.
- 10.2. Hlutverk Ríkiseigna er að tryggja örugga og hagkvæma umsýslu eigna sem stofnunin hefur umsjón með. Þetta gerir stofnunin með því að:
 - 10.2.1. Veita leigutökum, ábúendum og öðrum samstarfsaðilum góða þjónustu.
 - 10.2.2. Viðhalda verðmætum eigna og auka, þ.m.t. menningarlegum og umhverfislegum verðmætum.
 - 10.2.3. Stuðla að hagkvæmri nýtingu eigna og auka tekjur ríkisins af þeim innan þeirra marka þeirra reglna og viðmiða sem sett eru.
 - 10.2.4. Halda örugga og lifandi skrá um jarðir, lönd, lóðir og auðlindir sem felur í sér upplýsingar um alla mikilvæga eiginleika eignanna, þ.m.t. um hnitasetningu, stærð, gerð og ástand, verðmat, tekjur og gjöld, nýtingu, samninga, réttindi og kvaðir.
 - 10.2.5. Gera tillögur til fjármála- og efnahagsráðuneytisins um kaup, sölu og leigu eftir því sem við á og veita aðstoð við framkvæmd.
- 10.3. Ríkiseignir vinna að eftirfarandi áhersluverkefnum til að bæta umsýslu jarða, landa, lóða og auðlinda:
 - 10.3.1. Þróun upplýsingakerfa og bætt skráning eigna eftir því sem þörf er á.
 - 10.3.2. Skráning auðlinda.
 - 10.3.3. Þróun langtímaáætlunar um eignir og auðlindir.
 - 10.3.4. Aðstoð við endurskoðun á regluverki jarðamála.
 - 10.3.5. Aðstoð við stefnumótun um ráðstöfun jarða.
 - 10.3.6. Bætt heildarstýring á öllu landi í eigu ríkisins og samræmd meðferð eignarhalds.

11. Samstarf fjármála- og efnahagsráðuneytisins og Ríkiseigna

- 11.1. Allar ákvarðanir sem teljast hefðbundnar eða reglubundnar skulu teknar af Ríkiseignum og í nafni stofnunarinnar.
- 11.2. Haft skal samráð við fjármála- og efnahagsráðuneyti vegna undirbúnings stærri mála sem eru formlega á ábyrgð ráðherra.
- 11.3. Þegar um er að ræða stjórnarsýsluákvarðanir sem ekki teljast hefðbundnar eða reglubundnar skal haft samráð við fjármála- og efnahagsráðuneytið um hvort þær skuli teknar af Ríkiseignum eða ráðuneytinu.
- 11.4. Verkefni sem tengjast kaupum, sölu og leigu eigna skulu unnin á grundvelli sérstakra verklagsregna ráðuneytisins.
- 11.5. Ákvarðanir um útgjöld og skuldbindingar jarðasjóðs sem ekki falla undir reglubundna starfsemi stofnunarinnar skulu staðfestar af fjármála- og efnahagsráðuneyti.